

det naturligtvis i sager, der vedrører meget grov mishandling af dyr – man viser, at man jo nærmest er sadist, og udsætter dyrene for helt og aldeles unødige lidelser – skal have konsekvenser for den pågældende. Det giver sig selv. Der er lovgivningen altså meget, meget klar og meget rummelig. Der er mulighed for at blive idømt frihedsstraf, både betinget og ubetinget. Der er mulighed for at blive idømt bøder, og det er nok typisk noget, der virker i de tilfælde, hvor en af grundene til, at dyrene vanrøgttes, er, at man ikke gider bruge de penge, som man burde, på dem. Der er det jo ganske fint at ramme dem økonomisk, på pengepungen.

Men det, der også er vigtigt for mig at få sagt her, er, at der er mulighed for rettighedsfrakendelse, så man simpelt hen ikke må have med dyr at gøre igen, og den mulighed kan anklagemyndigheden selvfølgelig sørge for at få afprøvet ved domstolene i de sager, hvor det måtte være relevant.

Kl. 12:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen for endnu en bemærkning.

Kl. 12:46

Karina Lorentzen (SF):

Jeg tror, at SF i så fald har behov for at sige, at ministeren endnu en gang gør opmærksom på, at man har de her muligheder ude ved politiet og ved domstolene, så vi i højere grad kan se det anvendt.

Kl. 12:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 12:46

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jo lige præcis det, der også var en af pointerne i min besvarelse af fru Julie Skovsby's spørgsmål.

Et af problemerne har været, da vi tidligere havde 54 politikredse, at det med de ganske få medarbejdere, der var, kunne være svært at have en medarbejder, der havde kompetencen og viden nok til at kunne køre de her dyreværnessager på den måde, som er Folketingets måske allerhøjeste ønske, men i og med der nu er 12 politikredse, er der altså mulighed for at have den specialistviden på området, som mange her efterlyser – det kan jeg også høre på spørgsmålene i dag – og som der skal være ved politi og anklagemyndighed. Der har som sagt været afholdt en række kurser for både politi og anklagemyndighed for at få en sikkerhed for, at

de mere offensivt tager hånd om de her sager fremover, så de folk, der begår meget, meget alvorlige overtrædelser af dyreværnslovgivningen, også får en passende sanktion for det.

Kl. 12:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:47

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, jeg bliver nødt til at følge lidt op på det her. Når justitsministeren i dag siger, at der findes de regler, som der skal være, og at det bare gælder om at bruge dem, kan ministeren så ikke bekræfte, at politiet først har beføjelse til at sige til folk, at de ikke må anskaffe sig et nyt dyr, når der er faldet dom ved domstolen, og at det er Dyrenes Beskyttelse og sådan set ikke Socialdemokraterne, der har opfundet problematikken med, at der er en utrolig lang sagsbehandlingstid? Vi ved, at der er nogle mennesker, der bare er ondskabsfulde, og som af en eller anden grund får noget ud af at mishandle et dyr, og det er de mennesker, vi gerne vil have fat i; det er de mennesker, vi gerne vil sikre os ikke går ud og anskaffer et nyt dyr i mellemtiden. Så er det jo rigtigt nok, at der godt kan gives et pålæg, men det kræver altså, at politiet hele tiden skal rende rundt og holde øje med lige præcis dem, vi ved mishandler dyr.

Var det ikke en meget nemmere og meget mere simpel måde at sige: Du har mishandlet et dyr, du får ikke lov til at anskaffe dig et nyt dyr, indtil retten har talt? Det er et midlertidigt forbud, og det er der overhovedet ikke noget retssikkerhedsmæssigt problem i.

Kl. 12:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 12:48

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, at jeg vil udskrive den udlægning, fru Karen Hækkerup er kommet med her, af Folketingets arkiver bagefter, så ser vi nok, at Socialdemokratiet og regeringen har lidt forskellige opfattelser af, hvad retssikkerhed er.

Men jeg vil gerne slå fuldstændig klart fast, at regeringens politik er den, at hvis man skal anvende den sanktion over for folk at frakende dem retten til at have med dyr at gøre nogen sinde mere, så er det noget, domstolene skal gøre. Det er en så alvorlig sanktion at pålægge den enkelte, uanset om det er en person, der har et dyr som kæledyr, eller det er en landmand, der har en meget stor besætning, at der selvfølgelig er